

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. D.**, zast. JUDr. Josefem Vašulkou, advokátem se sídlem Příční 4, Hodonín, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č. j. KUOK 98998/2012, sp. zn. KÚOK/73654/2012/ODSH-SD/7469, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 11. 8. 2014, č. j. 76 A 36/2012 - 40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši **4 000 Kč**, která mu bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č. j. KUOK 98998/2012, sp. zn. KÚOK/73654/2012/ODSH-SD/7469. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 2. 7. 2012, č. j. SMOL/101828/2012/OARMV/PD/Reg (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustil tím, že dne 26. 4. 2012 v 10:17 hodin v obci Kozlov u základní školy ve směru jízdy od obce Olomouc k obci Odry při řízení motorového vozidla tovární značky Mitsubishi registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zvláštním právním předpisem na 50 km/h, v měřeném úseku silničním rychloměrem byla vozidlu naměřena rychlost 101 km/h, při zvažení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ byla tedy jako nejnižší možná skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 97 km/h, což je o 47 km/h více. Tímto svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců.

[2] Podáním ze dne 17. 10. 2014, označeným jako „*Zpětvzetí kasační stížnosti*“, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno téhož dne, vzal stěžovatel výslovně prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost v celém rozsahu zpět, požádal o zastavení řízení a o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 20 % dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč stěžovateli, jelikož jeho zástupce o to v rámci zpětvzetí výslovně požádal.

[6] Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatek vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu